

USAs politik slår Kuba i spillror

USAs politik slår Kuba i spillror

Ett tyst krig pågår mot Kuba. Liksom ett bombkrig orsakar det mänskligt lidande, död och förintelse. De mer än 60 år av blockad är illa nog. Men under senare år har USA utvecklat blockaden så att den med kirurgisk precision slår mot Kubas samtliga inkomstkällor. Placeringen av Kuba på en påhittad lista över länder som sägs "sponsra terrorism" späder på ett drastiskt sätt på effekterna av USA:s krigföring. Den omfattande internationella Solidaritetsrörelsen måste arbeta ihärdigt för att Kuba stryks från denna lista. Gå med i Svensk-Kubanska Föreningen!

Åsynen av hungriga människor som rotar runt i sopcontainrar och tigger var en gång vanligare i städer i USA och Europa än i Havanna. Men en rad tysta åtgärder, först av Trump och nu av Biden, har skapat en humanitär kris på hela Kuba.

Terrorstämplingen, tillsammans med de mer än 200 sanktioner som införts mot ön sedan Obama lämnade sin post, har slagit sönder den kubanska ekonomin genom att minska intäkterna till den kämpande kubanska staten. Ekonomer beräknar att förlusten i turistintäkter till följd av terrorstämplingen kostar staten hundratals miljoner dollar per år. Den sammanlagda årliga kostnaden för Trump-Biden-sanktionerna uppgår till flera miljarder dollar per år. Den dubbla effekten av de skärpta sanktionerna och pandemin har lett till en ny dystert verklighet för kubanerna. För många kan strömavbrotten nu vara mer än 12 timmar om dagen. Apotekshyllorna är tomma och priset på mediciner på den svarta marknaden har sjunkit utom räckhåll för en stor del av befolkningen. Utan pengar till att reparera gammal infrastruktur lever hundratusentals människor nu utan rinnande vatten. Det värsta av allt är att saker och ting har varit dåliga i så många år att människor har förlorat hoppet.

Genom att pressa ned människors levnadsstandard och krossa drömmen om en bättre morgondag har Trump-Biden-sanktionerna lett till en massflykt från ön av historiska proportioner. Under de senaste tre åren har ett rekordstort antal kubaner lämnat landet. Enligt officiella siffror lämnade 10 procent av befolkningen - mer än en miljon människor - mellan 2022 och 2023.

Under 2019 implementerade Trump Helms-Burton lagens avdelning III, som gör det möjligt för US-amerikaner att stämma företag som gör affärer med Kuba, vilket varje tidigare president hade avstått från. [Eftersom det inkräktar på till exempel europeiska företags möjligheter att ha förbindelser med Kuba och är ett klart brott mot reglerna i Världshandelsorganisationen WTO.] Krysningsfartyg som tog nordamerikanska turister till Havanna under Obamaåren har sedan dess stämts på hundratals miljoner dollar i en federal domstol i Florida för att ha lagt till i Havanna. Effekten har blivit att multinationella företag, såväl nordamerikanska som andra, har avskräckts från att investera på ön.

Men det kanske bästa exemplet på en nästan osynlig men försåtlig sanktion är att Kuba betecknas som en "statlig sponsor av terrorism". Detta presenterades som ett godartat politiskt verktyg för att göra världen till en säkrare plats, snarare än som en del av den ekonomiska krigföringen, men ordet "Kuba" har blivit mer förorenat än någonsin i den globala ekonomin. Nästan över en natt fick etiketten både globala banker och viktiga exportörer att dra sig ur den kubanska marknaden, enligt diplomater och affärsmän på ön.

?'Väldigt få banker vill arbeta med Kuba nu?', säger en Havanna-baserad europeisk affärsman, som vill vara anonym, till Drop Site News. Han sa att hans bank informerade honom om att hans konto skulle stängas bara några dagar efter utnämningen.

Ön hade funnits med på utrikesdepartementets terrorlista tidigare, fram till 2015. Men sedan omlistningen 2021 har effekterna varit hårdare. Under det senaste decenniet har reglerna för antiterrorism och penningtvätt skärpts. ?Överefterlevnad? har också ökat när bankerna försöker undvika böter på flera miljarder dollar från ett alltmer övermodigt finansdepartement i USA.

Att tvinga multinationella företag att upphöra med sin handel med ön har inneburit att staten har en mindre och skyggare pool av leverantörer som den kan importera från. Att tvinga banker att sluta hantera betalningar till och från Kuba har inneburit att det ofta, även när staten kan hitta pengar att köpa för och en leverantör som är villig att sälja, helt enkelt inte finns något sätt att göra betalningen.

?Genomförandet delegeras nu till bankerna som har dragits med i självförljelsen?, säger en annan västerländsk affärsman baserad i Havanna. ?De kan inte längre hävda att de inte vet.?

Med större risker och mindre utdelning har många leverantörer lämnat den kubanska marknaden. ?Det är ett litet land som betalar sent. Marknaden orkar inte bry sig?, säger en tredje europeisk affärsman som inte längre säljer högteknologisk utrustning till det kubanska folkhälsoministeriet. ?Att göra affärer med Kuba har alltid varit riskabelt, tillade han, men terrorstämplingen förändrade allt: ?Om det finns minsta spår av ett kubanskt konto kommer det att blockeras.?

På frågan om varför många företag inom medicinsk utrustning och läkemedelsindustrin har slutat handla med Kuba under de senaste åren svarade grundaren av ett medelstort europeiskt läkemedelsföretag så här: ?Det är en liten marknad: Varför riskera något för småpotatis??

Enligt källan är det inte längre ?lönsamt? för hans företag att leverera till det kubanska folkhälsoministeriet, men de gör det ändå. ?Hur kan man se på det och inte känna med dem??. sa han. Affärsmannen vill vara anonym och är orolig för att hans företags bankkonto kan stängas om den stora europeiska finansinstitutionen som hans företag är bankpartner till får reda på att de levererar till Kuba.

William LeoGrande, statsvetare vid American University, sa att terrorlistningen utgör ?en front i Washingtons ekonomiska krig mot Kuba?. Ett direkt resultat av terrorlistningen och andra Trump-Biden-sanktioner, menade han, är att den kubanska staten idag förlorar miljarder dollar i intäkter varje år vid en tidpunkt då dess huvudsakliga import är livsmedel och bränsle. ?Sanktionerna idag?, tillade han, ?har en större inverkan på det kubanska folket än någonsin tidigare.?

Regeringens livsmedelsransoner - en livlina för landets fattiga - håller på att försvinna. Det inhemska jordbruket, som alltid har varit svagt, har under de senaste åren kraschat på grund av brist på utsäde, gödningsmedel och bensin, vilket tvingat staten att importera 100 procent av de grundläggande subventionerade varorna.

Men det finns inte tillräckligt med pengar för att göra det. Förra året tog regeringen bort kyckling från den grundläggande matkorg som de flesta vuxna får. Förra månaden minskades den dagliga ransonen bröd som alla kubaner får med en fjärdedel. Även viktiga stapelvaror som ris och bönor kommer nu sent. Den osäkra livsmedelsförsörjningen på ön ökar, enligt en färsk rapport från Interamerikanska kommissionen för mänskliga rättigheter. Sårbara grupper - äldre människor, gravida kvinnor, barn och personer med kroniska sjukdomar - drabbas hårdast av effekterna av USA:s politik.

?När matransoner finansieras av staten är det ingen överraskning att om staten går i konkurs skulle den osäkra livsmedelsförsörjningen öka, särskilt för dem som inte har någon familj utomlands som kan skicka pengar?, säger Loyola-professorn Gordon.

De flesta kubaner som flyr från detta elände beger sig till USA. Över 100.000 har emigrerat till USA lagligt sedan januari 2023 genom Biden-administrationens ?humanitära villkorliga program?. Många fler har korsat gränsen illegalt. En lagstiftning från kalla

kriget, Cuban Adjustment Act från 1966, gör Kuba till det enda land från vilket en migrant kan anlända till USA illegalt och få ett grönt kort ett år och en dag senare. En del kubaner bygger rangliga båtar, och enligt Internationella organisationen för migration har mer än 140 kubaner dött i år när de försökt korsa Floridasundet. De som har släktingar som kan betala en flygbiljett flyger till Nicaragua innan de tar den farliga vandringen till gränsen mellan USA och Mexiko.

Hela dynamiken har en doft av galenskap: den rekordhöga kubanska migrationen som Biden-administrationen underblåste spelar in i den bredare "gränskris" som hjälper Trump när valet närmar sig.

Listan över stater som sponsrar terrorism har alltid stått på gränsen mellan analys och propaganda. Oavsett hur dåliga deras meriter är, hamnar USA:s allierade aldrig på listan; det gör däremot motståndarna.

Reagan-administrationen utsåg för första gången Kuba till en statlig sponsor av terrorism 1982. Havanna reagerade starkt på beslutet med tanke på USA:s historia av att stödja och tolerera terroristattacker på ön, särskilt Operation Mongoose, en hemlig operation som slog till mot civila mål inne på Kuba under 1960-talet, och tidigare kännedom om CIA-utbildade exilkubanners planer på att spränga ett kubanskt civilt passagerarplan 1976, som Washington beslutade att inte dela med Havanna, och som dödade 73 män, kvinnor och barn ombord.

Enligt tidigare tjänstemän inom underrättelsetjänsten och utrikesdepartementet har den amerikanska underrättelsetjänsten under de senaste tre decennierna gjort bedömningen att ön inte har stöttat något som även USA skulle definiera som terrorism. När Obama tog bort ön från listan 2015 twittrade Ben Rhodes, administrationens kontaktperson för Kuba: "Enkelt uttryckt, POTUS agerar för att ta bort #Cuba från listan över stater som sponsrar terrorism eftersom Kuba inte är en stat som sponsrar terrorism."

Biden-administrationens ståndpunkt blev ännu mer invecklad i maj när den tog bort Kuba från listan över länder som inte "samarbetar fullt ut" med USA i kampen mot terrorismen. Enligt officiella beteckningar "samarbetar" Kuba nu "fullt ut" med insatserna mot terrorism samtidigt som landet "sponsrar" terrorism. Hur ett och samma land kan göra båda sakerna förblir oförklarat. På frågan varför utrikesdepartementet inte ens hade påbörjat en översyn, sa talesmannen Matt Miller till Drop Site vid en pressträff att USA:s politik syftade till att främja "det kubanska folkets demokratiska strävanden", en hänvisning till USA:s mål att störta regimen.

Men det finns osminkade sätt att beskriva sanktionernas sätt och medel. I april 1960, när Washingtons planerare funderade på hur man skulle hantera den nya revolutionära regeringen, skrev en högt uppsatt tjänsteman på utrikesdepartementet ett numera ökänt PM, som ger en inblick i bakgrunden till den ekonomiska krigsföring som pågick. "Alla tänkbara medel bör tas till för att omedelbart försvaga Kubas ekonomiska liv", argumenterade Lester D. Mallory, dåvarande biträdande utrikesminister för frågor rörande västra halvklotet. "Så skickligt och diskret som möjligt", tillade han, "borde USA:s politik göra 'de största inbrytningarna för att förvägra Kuba pengar och förnödenheter, för att sänka penning- och reallöner, för att åstadkomma hunger, desperation och störtande av regeringen". Biden har vägrat att bryta med denna logik. När det gäller Kuba är detta hans arv.

Ed Augustin, Dropsite 241002 (nedkortat, ZT)

[Biden's Cuba Policy Leaves the Island in Wreckage \(dropsitenews.com\)](#)

För att kunna upprätthålla Svensk-Kubanskas solidaritets- och opinionsarbete behöver vi få in minst 150 000 kr under året till vår Kampfond. Om du har möjlighet, ge ett bidrag!

STÖD KUBASOLIDARITETEN
STÖD KAMPFONDEN

150 000KR

**INNAN
ÅRSSLUTET**

SWISH: 123 162 37 72
PG: 23 57 15-0

■ @SVENSKKUBANSKA ■ SVENSK-KUBANSKA.SE

